

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 10. marca 1905.

Treść: (M 40—43.) 40. Rozporządzenie, dotyczące doręczania not należyciowych i należyciowych nakazów zapłaty stronom za granicą. — 41. Rozporządzenie, według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, o wykonaniu kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Budziejowicach od dnia 1. sierpnia 1905 obowiązują zacząć. — 42. Rozporządzenie, według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, o wykonywaniu kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Chebie od dnia 1. września 1905 obowiązują zacząć. — 43. Obwieszczenie, dotyczące otworzenia powszechnego państwowego Zakładu badania żywności i naczyń — w rodzaju, opisanym w ustawie z dnia 16. stycznia 1896 — w Czerniowcach.

40.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. lutego 1905,

dotyczące doręczenia not należyciowych i należyciowych nakazów zapłaty stronom za granicą.

W porozumieniu z c. i k. Ministerstwem spraw zewnętrznych, z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych i z c. k. Ministerstwem handlu zmienia się II. rozdział rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1884, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1885, zawierającego postanowienia o urzędowym traktowaniu i obrachowywaniu należyci stemplowych i bezpośrednich, które od stron za granicą zamieszkałych pobierają c. i k. misye i konsulaty, a brzmić on ma na przyszłość następująco:

II. Względem wszystkich innych należyci, wymierzanych według ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, tudzież według dotyczących późniejszych ustaw i rozporządzeń, należy w przypadku, jeżeli należyci nie można ściągnąć od innych obowiązanych do zapłaty osób, względnie poręczycieli w obrębie państwa przebywających, wygotowywać dla poddanych państw obcych noty

należyciowe, dla przebywających zaś za granicą poddanych austriackich nakazy zapłaty. Wymiar ten ograniczać się ma w przypadkach, jeżeli obowiązany do zapłaty nie posiada w obrębie monarchii majątku, nadającego się do egzekucji, do wysokości pojedynczej należyci.

W nocie należyciowej (nakazie zapłaty) oznaczyć należy dokładnie ową tutejszokrajową kasę, w której zapłatę uiścić należy, dalej obowiązek płacenia procentów zwłoki w razie niedotrzymania terminu zapłaty, klauzulę dotyczącą rekursu oraz zagrożenie egzekucją na majątku, znajdującym się w obrębie monarchii.

Doręczanie not należyciowych (nakazów zapłaty) skuteczniąją na bezpośrednie żądanie kierujących władz skarbowych I. instancyi (Centralnego urzędu taks i wymiaru należyci w Wiedniu, urzędów wymiaru należyci, oddziałów należyciowych w powiatowych dyrekcjach skarbu) c. i k. misye i konsulaty; tylko co do kontrybuentów, zamieszkałych w królestwie saskiem zwracać się mają wspomniane władze skarbowe względem doręczeń do król. saskich sądów.

Pisma, skierowane do c. i k. misyi (konsulatów) i do król. saskich sądów zawierają także prośbę o przesłanie dowodu doręczenia, wypełnionego przez kontrybuenta, względnie o podanie przeszkód w doręczeniu, wreszcie o nadesłanie kwot

należytości, złożonych ewentualnie dobrowolnie przez kontrybuenta; nie należy jednak z pismach tych żądać ściągnięcia przepisanej należytości.

Jeżeli wymiaru dokonał urząd podatkowy (główny urząd podatkowy) lub kasa skarbową, w takim razie urzędy te mają przedłożyć notę należytościową (nakaz zapłaty) w celu zarządzenia doręczenia przełożonej kierującej władzy skarbowej I. instancji, dołączając akta dochodzeń, a władza ta zbadać ma dokładnie wymiar należytości jakoteż i notę należytościową (nakaz zapłaty) w myśl podanych wyżej postanowień.

Urzędowe korespondencje pod adresem c. i k. misji i konsulatów, jakoteż król. saskich sądów frankować należy przy nadaniu.

Wolne od opłaty pocztowej są tylko urzędowe korespondencje adresowane:

1. do c. i k. misji i urzędów konsularnych w Bułgarii, Czarnogórze, Rumunii i Serbii;

2. do tych c. i k. misji i urzędów konsularnych w Turcji, w których siedzibie znajduje się c. k. urząd pocztowy;

3. do c. i k. misji i urzędów konsularnych w portowych miejscach Egiptu i Grecji, dalej do c. i k. jeneralnego konsulatu w Wenecji i do c. i k. urzędów konsularnych w Bari i Brindisi, pod warunkiem wyłącznego przeprowiania okrętami austriackiego Lloyd'a; przesyłki tego rodzaju muszą być opatrzone uwagą: „Über Triest mittels Lloyd“.

Należytości kontrybuentów zamieszkałych za granicą przepisują i utrzymują w ewidencji urzędy wymierzające.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Kosel wtr.

41.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 28. lutego 1905,

według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Budziejowicach od dnia 1. sierpnia 1905 obowiązywać zaczyna.

Na zasadzie §u 16 ustawy z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na

wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, rozporządza Ministerstwo sprawiedliwości, że postanowienia tej ustawy stosować należy w celkowych więzieniach sądu obwodowego i powiatowego w Budziejowicach, począwszy od dnia 1. sierpnia 1905.

Klein wtr.

42.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 4. marca 1905,

według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Chebie od dnia 1. września 1905 obowiązywać zaczyna.

Na zasadzie §u 16 ustawy z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, rozporządza Ministerstwo sprawiedliwości, że postanowienia tej ustawy stosować należy w celkowych więzieniach sądu obwodowego i powiatowego w Chebie, począwszy od dnia 1. września 1905.

Klein wtr.

43.

Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 4. marca 1905,

dotyczące otworzenia powszechnego państwowego Zakładu badania żywności i naczyń — w rodzaju, opisanym w ustawie z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z r. 1897 — w Czerniowcach.

W dniu 18. lutego 1905, otworzono w Czerniowcach powszechny państwowy Zakład badania żywności z zakresem działania, określonym w rozporządzeniu ministerjalnym z dnia 13 października 1897, Dz. u. p. Nr. 240.

Okręg urzędowy tego Zakładu obejmuje Bukowinę, którą się równocześnie wydziela z okręgu powszechnego państwowego Zakładu badania żywności w Krakowie.

Bylandt wtr.

Klein wtr.